

fuldt tilregnelige, selv om de har en seksuel Abnormitet. Det er en Modsigelse i Forslaget, som er af principiel Natur; men under de foreliggende Forhold er der vel ikke andet at gøre end at tage Forslaget. Saa indsætter det høje Landsting i Modsætning til, hvad der gjaldt efter den Affattelse, Folketinget havde givet Lovforslaget, at disse Abnormiteter skal have givet sig Udslag i straffbare Handlinger. Det er en Grundsætning, at der skal være begaaet straffbare Handlinger. Men saa kommer der et Stykke 2 til § 1, hvor der staar: „Paa Personer, som forinden denne Lovs Ikrafttræden er dømt for en Sædelighedsforbrydelse, kan de i 1ste Stykke nævnte Foranstaltninger under de sammesteds angivne Betingelser bringes til Anvendelse, naar Sag derom rejses, inden der er forløbet eet Aar efter Løsladelsen.“ Naar man skal lægge en Mening ind i dette Stykke 2, maa man sikkert bortse fra Ordene „under de sammesteds angivne Betingelser“, for hvis de Betingelser, som anføres i § 1, 1ste Stykke, skal være opfyldt, naar § 1, 2det Stykke, skal anvendes, saa er der overhovedet slet ingen Plads for § 1, 2det Stykke, saa disse Ord maa man vist, hvor uheldigt det end er, at der staar saadanne overflødige Ord, se bort fra, hvorefter Indholdet af § 1, 2det Stykke, bliver, at Sædelighedsforbrydere kan, naar de tidligere har begaaet straffbare Handlinger, interneres, uagtet deres Tilbøjelighed til at begaa straffbare Handlinger ikke har givet sig Udslag efter denne Lovs Ikrafttræden. Og det var dog ellers Meningen, det var dog et Princip, som man fra Landstingets Side vilde føre igennem. Jeg ser bort fra, om dette Princip i og for sig er ønskeligt eller nødvendigt at føre igennem, men man har i Landstinget villet gennemføre det i 1ste Stykke, og saa frafalder man det i 2det Stykke. I § 1, 1ste Stykke, staar der — jeg skal betone de Ord, jeg nu vil opholde mig ved: — „En Person, hos hvem mangelfuld Udvikling, varigere Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjælsevnerne — herunder seksuel Abnormitet — har givet sig Udslag i straffbare Handlinger“ kan interneres. Man maa forstaa disse Ord efter deres Ordlyd saaledes, at naar overhovedet en Taabe eller en, der er seksuel abnorm, har begaaet Handlinger, som er straffbare, saa kan han interneres, selv om han har begaaet dem, længe før denne Lov traadte i Kraft. Men det er ikke Meningen, det kan man se af 2det Stykke. Meningen er, at han skal have begaaet de straffbare Handlinger efter, at denne Lov er traadt i Kraft, men saa skulde der ikke have staaet Ordene „har givet sig

Udslag“, saa skulde der have staaet „giver sig Udslag“. Ellers vil det efter Ordlyden være nødvendigt at regne alle tidligere straffbare Handlinger med, og det skal man slet ikke. Man maa jo haabe, at Domstolene vil finde ud af alt dette, men i Almindelighed maa man jo sige, at det er Lovgivningens Opgave at skrive Lovene saaledes, at det umiddelbart fremgaar af Ordlyden, hvad der er Lovgiverens Villie. Det er desto værre paa flere Punkter i denne Paragraf ikke Tilfældet, men vi har jo ikke Tid til at faa det rettet.

I § 2 staar der i første og andet Punktum, at de i § 1 omhandlede Foranstaltninger kun maa træffes ifølge Dom, og at Sag herom behandles i Strafferetsplejens Former ved Landsret. Der stod tidligere, at Sagerne skulde behandles i Civilretsplejens Former. Det er mig ikke meget magtpaaliggende i og for sig, hvilken af Delene det bliver. Det er maaske bedst, at det bliver i Strafferetsplejens Former. Men saa staar der i Paragraffens tredje Punktum: „Under Sagens Behandling kan Retten ved Kendelse bestemme, at den søgte skal indlægges paa et Sygehus eller Sindssygehospital til nærmere Undersøgelse, naar lægekyndige — efter Omstændighederne Retslægeraadet — erklærer sig derfor.“ Dette Punktum er et Rudiment af Paragraffen fra den Tid, da der stod, at det var Civilretsplejens Former, der skulde anvendes, for, saa vidt jeg kan bedømme det, følger det af sig selv, naar den kriminelle Retsplejens Former anvendes. Derfor havde det, tror jeg, været omhyggeligere af det høje Landsting, at det paa det Tidspunkt, da det besluttede sig til at sætte Strafferetsplejens Former ind i § 2, havde slettet dette tredje Punktum.

De følgende Paragraffer har jeg ikke større Bemærkninger at gøre til, før vi kommer til § 6. Den er jo taget fra Straffelovskommissionens Forslag, i hvert Fald Indholdet deraf, og den giver Justitsministeren, men altsaa ikke Domstolene, Ret til at „meddele en Person, som ifølge Dom har udstaaet Straf for Sædelighedsforbrydelse eller Forsøg herpaa, Tilhold om, at han ikke maa nyde eller købe spirituøse Drikke eller indfinde sig i offentlige Parker eller Anlæg i bestemt angivne Skove, paa Fællede, ved Skoler og Legepladser samt paa bestemt angivne Badeanstalter eller Strandbredder. Tilholdet meddeles ved Løsladelsen, men kan for Personer, som har udstaaet Straffen inden denne Lovs Ikrafttræden, meddeles, naar der ikke er forløbet eet Aar efter Løsladelsen.“ Dette burde,